

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI i KONSUMENTÓW
W Warszawie**

RWA-50/S/2/98/688/MM

Warszawa, dn. 6 maja 2003r.

DECYZJA Nr RWA-3/2003

I. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000r. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego na wniosek Pana Włodzimierza Krasnodębskiego, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **nie stwierdza się** stosowania przez Ostrołęckie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ostrołęce praktyki ograniczającej konkurencję, określonej w art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii ciepłej poprzez narzucanie uciążliwego warunku umowy o dostawę energii ciepłej, zgodnie z którym miejscem pomiaru energii ma być węzeł grupowy, co skutkowałoby przerzuceniem na Pana Włodzimierza Krasnodębskiego obowiązku zapłaty za tę część energii, która jest ubytkiem na odcinku od węzła grupowego do początku jego instalacji.

II. Na podstawie art. 75 w związku z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 122 poz. 1319 z późn. zm.), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu wniosku złożonego w dniu 14 października 2002r. przez Pana Włodzimierza Krasnodębskiego oraz uwzględniając wynik postępowania antymonopolowego prowadzonego na wniosek Pana Włodzimierza Krasnodębskiego w sprawie stosowania przez Ostrołęckie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ostrołęce praktyki ograniczającej konkurencję, określonej w art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy **odmawia się** przyznania Panu Włodzimierzowi Krasnodębskiemu zwrotu kosztów wskazanego postępowania antymonopolowego.

UZASADNIENIE

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął w dniu 11 grudnia 1997r. wniosek przedsiębiorcy Pana Włodzimierza Krasnodębskiego - prowadzącego sklep wielobranżowy przy ul. Prądzyńskiego 7 w Ostrołęce o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie nakazania spółce Ostrołęckie Przedsiębiorstwo Energetyki

Ciepłej Sp. z o.o. w Ostrołęce (zwane dalej: OPEC bądź Przedsiębiorstwem) zaniechania praktyk monopolistycznych, określonych w ustawie z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.)^{*}.

W uzasadnieniu żądania wszczęcia postępowania Wnioskodawca podnosił, iż OPEC uzależnił dostawy energii ciepłej i ciepłej wody od wyrażenia zgody na rozliczanie dostaw tych mediów według wskazań licznika. Wobec braku takiej zgody OPEC wypowiedział wnioskodawcy umowę o dostarczanie energii ciepłej służącej do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej.

W dniu 17 września 1998r. po rozpoznaniu wniosku, wydano decyzję Nr DWA-11/98 odmawiającą wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nakazania zaniechania stosowania przez OPEC praktyk monopolistycznych określonych:

- I. w art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, polegającej na narzucaniu w umowie o dostawę energii ciepłej służącej do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej uciążliwego warunku, nakładającego obowiązek rozliczania należności za dostawę energii ciepłej według wskazań licznika, co przynosi przedsiębiorcy narzucającemu ten warunek nieuzasadnione korzyści
- II. w art. 5 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, polegającej na odmowie sprzedaży energii ciepłej i ciepłej wody przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia.

Od powyższej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego (obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) złożył Wnioskodawca. W uzasadnieniu odwołania Wnioskodawca ponownie wyjaśnił swoje zarzuty, a w szczególności podkreślił, iż upatruje stosowania przez OPEC praktyk monopolistycznych polegających na zmuszaniu odbiorcy energii ciepłej do pokrywania strat przesyłu energii ciepłej w przypadku zamontowania licznika w odległości 100m od budynku.

Odwołanie Wnioskodawcy zostało uwzględnione; uznano konieczność przeprowadzenia postępowania administracyjnego i w dniu 4 listopada 1998r. decyzją Nr RWA-17/98 na podstawie art. 479²⁹ § 2 k.p.c. uchylono w całości decyzję z dnia 17 września 1998r. Nr DWA-11/98 odmawiającą wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nakazania zaniechania stosowania przez OPEC praktyk monopolistycznych określonych w art. 5 ust. 1 pkt 4 i art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym

Od powyższej decyzji odwołanie do Sądu Antymonopolowego złożył Wnioskodawca wnosząc o jej uchylenie i rozstrzygnięcie co do istoty.

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 1999r. (sygn. akt XVII Ama 10/99) Sąd Antymonopolowy odrzucił ww. odwołanie stwierdzając w uzasadnieniu, iż jest ono niedopuszczalne, gdyż przedstawione w nim zarzuty sprowadzają się do kwestionowania nie istniejącego rozstrzygnięcia.

W dniu 22 lipca 1999r. Urząd zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nakazania OPEC zaniechania:

- I. praktyki monopolistycznej określonej art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii ciepłej poprzez

---

^{*} Z dniem 1 kwietnia 2001r. weszła w życie ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000r. Nr 122, poz. 1319) zwana dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów, która zastąpiła ustawę z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.).

dyskryminujące wypowiedzenie Wnioskodawcy umowy o dostawę energii cieplnej z dnia 20 listopada 1992r. wobec braku alternatywnych możliwości zaopatrzenia w energię ciepłą;

II. praktyki monopolistycznej określonej art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez narzucanie uciążliwego warunku umowy o dostawę energii cieplnej zgodnie z którym miejscem pomiaru energii ma być węzeł grupowy, co skutkowałoby przerzuceniem na Wnioskodawcę obowiązku zapłaty za tę część energii, która jest ubytkiem na odcinku od węzła grupowego do początku jego instalacji.

W odpowiedzi OPEC odrzucił zarzuty Wnioskodawcy jako bezzasadne, stwierdził, iż wypowiedzenie umowy Wnioskodawcy nastąpiło na podstawie umowy o dostawę energii cieplnej, z zachowaniem umownego okresu wypowiedzenia oraz podkreślił, iż OPEC nie narzucił uciążliwego warunku dostawy energii a wypowiedzenie umowy nie może być uznane za dyskryminujące.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 31 grudnia 1999r. Nr RWA – 24/99 nakazał OPEC zaniechania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez:

- I. dyskryminujące wypowiedzenie Panu Włodzimierzowi Krasnodębskiemu umowy o dostawę energii cieplnej wobec braku alternatywnych możliwości zaopatrzenia w energię ciepłą, co stanowi naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów,
- II. narzucanie uciążliwego warunku umowy o dostawę energii cieplnej, zgodnie z którym miejscem pomiaru energii ma być węzeł grupowy, co skutkowałoby przerzuceniem na Pana Włodzimierza Krasnodębskiego obowiązku zapłaty za tę część energii, która jest ubytkiem na odcinku od węzła grupowego do początku jego instalacji, co stanowi naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy.

Powyższą decyzją Urząd na podstawie art. 104 k.p.a i art. 14 ust. 1 ww. ustawy nałożył na OPEC karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa (pkt III decyzji).

Na skutek odwołania OPEC od ww. decyzji Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy wyrokiem z dnia 11 grudnia 2000r. (sygn. akt XVII Ama 46/00):

- 1) na podstawie art. 479³⁴ § 2 k.p.c. uchylił pkt 2 decyzji Prezesa Urzędu Nr RWA-24/99,
- 2) oddalił odwołanie w pozostałej części.

Sąd Antymonopolowy uchylając pkt II zaskarżonej decyzji stwierdził m.in., iż *dążenia do umieszczenia urządzenia rozliczeniowego (licznika energii) w miejscu rozgraniczenia własności instalacji nie można uznać za warunek uciążliwy(...) oraz dążenia do wprowadzenia warunku umowy o dostawę energii cieplnej, zgodnie z którym miejscem pomiaru energii ma być węzeł grupowy, co skutkowałoby przerzuceniem na odbiorcę obowiązku zapłaty za tę część energii, która jest ubytkiem na odcinku od węzła grupowego do początku jego instalacji nie można uznać za praktykę monopolistyczną.*

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Antymonopolowego zaprezentowanym w ww. wyroku, Prezes Urzędu *nie wskazał w decyzji żadnych przesłanek przemawiających za tym aby odstępując od reguły wyrażonej w art. 548 § 1 k.c., przyjąć inne miejsce rozliczeń oraz by powód (OPEC) ponosił ryzyko przypadkowej utraty energii w instalacjach i urządzeniach, których nie jest właścicielem i na których stan w związku z tym nie ma wpływu. W istniejącym stanie faktycznym dostawa ciepła odbywa się za pośrednictwem węzła cieplnego, który stanowi własność Spółdzielni ESKULAP lub też współwłasność*

zainteresowanego (Pana Włodzimierza Krasnodębskiego) i tej Spółdzielni. Stan własnościowy (...) nie został przez pozwanego (Prezesa Urzędu) wyjaśniony, jednak nie ma to istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Istotne jest bowiem to, że węzeł nie stanowił własności powoda (OPEC), co uzasadniało dokonanie rozliczeń według licznika umieszczonego przed nim. Osobną sprawą jest, czy rozliczenie z zainteresowanym będzie dokonywane według wskazań licznika tam umieszczonego, czy też rozliczane będzie odrębne zużycie energii w lokalu zainteresowanego (według umieszczonego tam licznika) i w sieci stanowiącej współwłasność lub własność innego podmiotu (odrębne wspólne rozliczanie strat powstających we wspólnej instalacji). Kwestia ta powinna zostać uregulowana umownie między stronami, których praw to dotyczy. W razie braku porozumienia w tej kwestii możliwe jest rozważenie zasilania budynku zainteresowanego z nowowytbudowanej linii zasilającej, o ile istnieją możliwości techniczne.

W dniu 6 sierpnia 2001r. Sąd Najwyższy postanowieniem (sygn. akt I CKN 216/01) odrzucił wniesioną przez OPEC kasację od powyższego wyroku, a tym samym wyrok Sądu Antymonopolowego stał się prawomocny.

W związku z uprawomocnieniem się wyroku Sądu Antymonopolowego z dnia 11 grudnia 2000r. oraz zwrotem akt sądowych, Prezes Urzędu poinformował strony o kontynuacji postępowania.

Jednocześnie zawiadomiono strony, iż w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2000r. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm) ww. postępowanie antymonopolowe toczy się obecnie w sprawie stosowania przez OPEC praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez narzucanie uciążliwego warunku umowy o dostawę energii cieplnej, zgodnie z którym miejscem pomiaru energii ma być węzeł grupowy, co skutkowałoby przerzuceniem na Pana Włodzimierza Krasnodębskiego obowiązku zapłaty za tę część energii, która jest ubytkiem na odcinku od węzła grupowego do początku jego instalacji, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Wnioskodawca prowadził od 1991r. do 1998r. - kiedy to zawiesił prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą - sklep wielobranżowy przy ul. Prądyńskiego 7 w Ostrołęce.

W dniu 10 maja 1985r. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Ostrołęce, którego następcą prawnym jest OPEC wydało na wniosek Komitetu Budowy Sieci Ciepłej warunki techniczne podłączenia do sieci ciepłej zespołu pięciu budynków mieszkalnych wolnostojących przy ul. Prądyńskiego. Miejsce włączenia do sieci ciepłej miał stanowić węzeł cieplny – rozdzielczy w budynku Spółdzielni Mieszkaniowej ESKULAP (zwanej dalej: Spółdzielnią). Wojewódzki Związek Spółdzielni Mieszkaniowych w Ostrołęce – inwestor Spółdzielni wyraził zgodę na podłączenie budynków przy ul. Prądyńskiego 7, 9, 11, 13, 15 do węzła cieplnego budynku Spółdzielni, jak również na prowadzenie przez teren Spółdzielni przewodów c.o. i c.w. Warunkiem zgody było opracowanie przez Komitet Budowy Sieci Ciepłej projektu węzła i ewentualnej sieci c.o. oraz uzgodnienie dokumentacji z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej.

Po wykonaniu instalacji przyłącza, Wnioskodawca wykonał instalacje wewnątrz własnego budynku przy ul. Prądyńskiego 11. Koszt budowy instalacji poniesiony przez Wnioskodawcę wyniósł 25.000 zł. W dniu 15 października 1992r. budynek przy ul. Prądyńskiego 7 został podłączony do miejskiej sieci ciepłej w Ostrołęce.

W dniu 20 listopada 1992r. pomiędzy Wnioskodawcą a Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej została zawarta umowa o dostarczanie energii ciepłej służącej do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Zgodnie z § 1 ust. 1 dostawca zobowiązuje się dostarczać odbiorcy energię ciepłą służącą do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Jako granicę dostawy energii ciepłej ustalono zawory odcinające w węźle cieplnym (§ 2 ust. 2). Zgodnie z § 3 pkt 1 podstawą naliczania należności za dostarczaną energię ciepłą (ogrzewanie i ciepła woda) jest powierzchnia użytkowa pomieszczeń odbiorcy, ustalona jak dla wymiaru czynszu najmu. Stosownie do § 10 umowa została zawarta na czas nieokreślony, przy czym każdej ze stron służy jej rozwiązanie za uprzednim jednomiesięcznym wypowiedzeniem. Punkt 5 zlecenia na dostawę energii ciepłej stanowiącego załącznik nr 2 do umowy ustalił szczegółowe warunki dostawcy, zgodnie z którymi opłata za energię ciepłą pobierana będzie: za c.o. od powierzchni (m^2), za c.w. – według wodomierza. W załączniku określono także powierzchnię podlegającą opłacie na 60 m^2 powierzchni użytkowej mieszkalnej i 22,5 m^2 powierzchni niemieszkalnej (wniosek z dnia 10 grudnia 1997r.).

W dniu 7 listopada 1994r. Spółdzielnia, chcąc rozliczać się za faktycznie zużytą energię zleciła Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej dobór i zamontowanie liczników energii ciepłej w budynkach mieszkalnych Nr 8 i 14 przy ul. 11 Listopada, a także zwróciła się o odłączenie indywidualnych odbiorców energii, podłączonych do węzłów w ww. budynkach, z którymi Przedsiębiorstwo zawarło umowę na dostawę energii ciepłej. Spółdzielnia ponowiła swoją prośbę w dniu 28 marca 1995r. W odpowiedzi Przedsiębiorstwo wyraziło opinię, iż ze względu na wzajemne uzgodnienia Przedsiębiorstwa, Spółdzielni i indywidualnych odbiorców, sposób opomiarowania, jakiego domaga się Spółdzielnia wymaga wyboru rozwiązania, który pozwoli na pogodzenie wszystkich odbiorców zasilanych z węzła grupowego Spółdzielni. Wobec braku możliwości odłączenia odbiorców indywidualnych, Spółdzielnia wystąpiła o opomiarowanie układu centralnego ogrzewania oraz ciepłej wody jedynie dla swoich potrzeb. W wyniku prowadzonych uzgodnień ustalono, iż pod warunkiem dokonywania rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami przez Przedsiębiorstwo zamontowany zostanie licznik główny zliczający całkowite zużycie energii ciepłej na potrzeby c.o. i c.w. budynku Spółdzielni i wszystkich odbiorców indywidualnych przyłączonych do węzła cieplnego oraz dwa podliczniki energii ciepłej w układzie c.o., z których jeden zliczać będzie zużycie energii ciepłej na potrzeby c.o. przez budynek Spółdzielni, a drugi zużycie energii ciepłej na potrzeby c.o. przez indywidualnych odbiorców. Wielkość energii ciepłej zużywanej na potrzeby c.w. przez wszystkich odbiorców byłby różnicą między odczytem wskazań licznika głównego i sumy odczytów z podliczników.

Pismem z dnia 14 listopada 1995r. Przedsiębiorstwo powiadomiło Wnioskodawcę o konieczności zmiany dotychczasowego sposobu rozliczeń za dostawę energii ciepłej ze względu na wykonane opomiarowanie zużycia energii ciepłej w węźle grupowym oraz związaną z tym koniecznością dokonania zmian w umowie. W dniu 28 listopada 1995r. Przedsiębiorstwo przesłało Wnioskodawcy do podpisania zmieniony załącznik nr 2 do umowy wraz z informacją, iż jego niepodpisanie do dnia 11 grudnia 1995r. będzie równoznaczne z wypowiedzeniem wzajemnej umowy na dostawę energii ciepłej z dniem 30 września 1996r.

Pismem z dnia 20 maja 1996r. Przedsiębiorstwo zaproponowało Wnioskodawcy odłączenie się od węzła grupowego Spółdzielni i przyłączenie do budowanej sieci ciepłej

w ul. Prądyńskiego za pośrednictwem indywidualnego węzła w budynku mieszkalnym. Wnioskodawca odmówił przyjęcia ww. pisma.

W dniu 30 września 1996r. Przedsiębiorstwo, w związku z odrzuceniem propozycji zmiany rozliczeń za dostarczaną energię ciepłą wypowiedziało Wnioskodawcy umowę z miesięcznym okresem wypowiedzenia tj. z dniem 1 listopada 1996r. Pismem z dnia 28 kwietnia 1997r. Przedsiębiorstwo zawiadomiło Wnioskodawcę, iż w związku z wypowiedzeniem umowy z terminem zakończenia sezonu grzewczego 1996/97 jego budynek zostanie odłączony z zasilania w energię ciepłą.

Przedsiębiorstwo zaprzestało dostaw energii ciepłej do czterech budynków nr 9, 11, 13, 15 odbiorców indywidualnych przy ul. Prądyńskiego, a w dniu 29 kwietnia 1997r. została zaprzestana dostawa energii ciepłej do budynku Wnioskodawcy. W dniu 16 maja 1997r. Przedsiębiorstwo podtrzymało swoje stanowisko co do wypowiedzenia umowy, wyjaśniając jednocześnie, iż po odłączeniu czterech dotychczasowych odbiorców ze wspólnej sieci dostawa energii ciepłej do budynku Wnioskodawcy przy ryczałtowym rozliczaniu dostaw oznacza dla Przedsiębiorstwa straty przesyłu, wynikające z opomiarowania sieci przewidywanej dla pięciu odbiorców i obciążaniu tej sieci przesyłem ciepła dla jednego budynku. Przedsiębiorstwo podtrzymało propozycję dostawy energii ciepłej wyłącznie na cele c.o. w rozliczeniu dostaw według wskazań licznika zainstalowanego w węźle cieplnym.

W związku z wypowiedzeniem umowy Wnioskodawca wystąpił do Przedsiębiorstwa o podłączenie do sieci ciepłej biegnącej w ulicy Prądyńskiego na nowych warunkach. W odpowiedzi Przedsiębiorstwo podtrzymało ustalenia, co do dostawy energii ciepłej do budynku Wnioskodawcy, która odbywać się miała do zaworów odcinających w piwnicy budynku za pośrednictwem nowej sieci ciepłej wysokoparametrowej po trasie istniejącej sieci niskoparametrowej. Sieć wysokoparametrową Przedsiębiorstwo zobowiązało się wykonać na własny koszt do końca września 1997r. natomiast wykonanie węzła cieplnego w budynku miał wykonać na własny koszt Wnioskodawca.

Na spotkaniu w dniu 6 października 1997r., któremu przewodniczył Prezydent Miasta Ostrołęka ustalono, iż (1) Przedsiębiorstwo dokona wymiany sieci ciepłej do budynku Wnioskodawcy, z tym, że prace ziemne do granic działki łącznie z przejściem przez ul. Prądyńskiego zostaną dokonane przez Przedsiębiorstwo, a prace ziemne w granicach działki zostaną wykonane przez właścicieli posesji, (2) wykonawcą węzła cieplnego będzie Przedsiębiorstwo, (3) a jego wykonanie odbędzie się na koszt Wnioskodawcy (szacunkowy koszt 8.500 zł + VAT). Pismem z dnia 8 października 1997r. Wnioskodawca zwrócił się do Przedsiębiorstwa o wykonanie i zamontowanie wymienników ciepła, a także o włączenie c.o. na dotychczasowych zasadach do chwili wykonania nowej instalacji. W odpowiedzi Przedsiębiorstwo przekazało Wnioskodawcy ofertę wykonania węzła cieplnego oraz projekt umowy na jego wykonanie, do której Wnioskodawca zgłosił pismem z dnia 27 października 1997r. wiele zastrzeżeń. Przedsiębiorstwo odnosząc się do prośby o przywrócenie dostaw energii ciepłej na dotychczasowych zasadach stwierdziło, iż umowa została wypowiedziana z zachowaniem wszystkich warunków a w związku z tym nie łączy Przedsiębiorstwa z Wnioskodawcą żadna umowa (wniosek z dnia 10 grudnia 1997r.).

Na spotkaniu w dniu 5 listopada 1997r. z udziałem Wnioskodawcy, przedstawicieli Przedsiębiorstwa oraz Urzędu Miasta poinformowano, iż ze względu na brak pozwolenia na budowę, spowodowany brakiem zgody Wnioskodawcy na wejście na teren jego działki Przedsiębiorstwo nie przystąpiło do ułożenia sieci ciepłej do budynku przy ul. Prądyńskiego 7 oraz ustalono m.in. iż (1) Wnioskodawca określi warunki techniczne węzła cieplnego, który będzie zamontowany w jego budynku na jego koszt, (2) przystąpienie do realizacji całego zadania i uzyskanie pozwolenia na budowę uwarunkowane jest zgodą

Wnioskodawcy, który wyda ją w dniu 7 listopada 1997r. (pismo Przedsiębiorstwa z dnia 28 stycznia 1998r.).

Wnioskodawca podnosi, iż z konieczności wyraził zgodę na budowę węzła, gdyż Przedsiębiorstwo obiecało wybudowanie sieci ciepłej do końca września 1997r. Do momentu złożenia wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego pomimo interwencji u Prezydenta Miasta sprawa nie posunęła się do przodu, Wnioskodawca w dalszym ciągu nie może korzystać z c.o. i c.w, a cały ciężar kosztów węzła przerzuca się na jego barki i stwarza szereg kolejnych niemożliwych do spełnienia warunków ewentualnej dalszej dostawy energii.

Przedsiębiorstwo w toku postępowania podkreślało, iż montażu opomiarowania zużycia energii ciepłej dokonano na prośbę Spółdzielni, do której węzła podłączone były budynki Wnioskodawcy i czterech innych odbiorców indywidualnych. Zostali oni poinformowani o zamiarach opomiarowania i zmianie dotychczasowego ryczałtowego rozliczania dostaw energii, co wiązało się z koniecznością jednakowego rozliczania odbiorców korzystających ze wspólnych urządzeń. Zaproponowano im: zmiany umów uwzględniające opomiarowanie, wypowiedzenie umów na dotychczasowych warunkach rozliczeniowych lub skorzystanie z możliwości odłączenia od węzła grupowego Spółdzielni i przyłączenie budynków do nowobudowanej sieci ciepłej za pomocą indywidualnych węzłów w poszczególnych budynkach. Przedsiębiorstwo argumentowało, iż zakres i sposób opomiarowania oparty został na ówczesnie obowiązujących przepisach zarządzenia Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 4 lipca 1977r. w sprawie warunków dostarczania energii ciepłej (M.P. z 1977r. Nr 18, poz. 104 z późn. zm.) i rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 1995r. Nr 10, poz. 46) oraz na ustaleniach wzajemnych umów odnośnie prawa stron do wprowadzania zmian lub trybu wypowiedzenia umów i konieczności jednakowego rozliczania odbiorców korzystających ze wspólnych urządzeń. Zdaniem Przedsiębiorstwa, zarzutowi stosowania praktyk monopolistycznych przeczy fakt, iż Wnioskodawca nie poniósł kosztów opomiarowania oraz analizy porównawczej rozliczeń ryczałtowych i według liczników dokonanej w oparciu o wskazania zamontowanego w węźle ciepłym Spółdzielni układu pomiarowego mierzącego ilość energii dla potrzeb budynku Wnioskodawcy. W sezonie grzewczym 1996/97 (od września 1996 do kwietnia 1997) - zużycie energii na ogrzewanie budynku Wnioskodawcy wyniosło 237,0 GJ, co daje 5.398 zł. Opłata za ogrzewanie 60 m² według stawki ryczałtowej wyniosła 1.507 zł. Przedsiębiorstwo podnosiło również, iż nie było dotąd przypadku rezygnacji z opłat według liczników przez jakiegokolwiek odbiorcę, a samo opomiarowanie następowało przeważnie na ich wniosek. W działaniach Wnioskodawcy Przedsiębiorstwo dopatruje się niezrozumienia problemu bądź obaw o stan techniczny swoich urządzeń odbiorczych (izolacja sieci i budynku) co ma istotny wpływ na wielkość zużytej energii i obala mit, że wybudowanie sieci przyłączanej jednorazowo załatwia na zawsze problemy ogrzewania bez potrzeb ponoszenia kosztów na remonty bądź unowocześnienie urządzeń odbiorczych. Przedsiębiorstwo wyjaśniało również, że ostatnia próba polubownego załatwienia sprawy budowy przyłącza do budynku Wnioskodawcy z nowowbudowanej sieci ciepłej w ul. Prądyńskiego zakończyła się odmową Wnioskodawcy wyrażenia zgody na wejście na teren jego działki, uniemożliwiająca uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę ww. przyłącza.

Przedsiębiorstwo odrzuciło również zarzut utrudniania działalności gospodarczej Wnioskodawcy, gdyż umowa na dostawę energii dotyczyła pomimo prowadzonej w budynku działalności gospodarczej ogrzewania i dostaw ciepłej wody wyłącznie na cele mieszkaniowe. Ogrzewanie powierzchni sklepu było zatem nielegalne (pismo Przedsiębiorstwa z dnia 28 stycznia 1998r.).

Zdaniem Przedsiębiorstwa, żądanie rozliczenia dostaw energii cieplnej według powierzchni grzewczej w sytuacji zmiany warunków dostawy (czterech odbiorców zrezygnowało z dostaw) narażało je na duże straty oraz stanowiłoby nieuzasadnione uprzywilejowanie Wnioskodawcy. Wobec tego, a także wobec braku zgody Wnioskodawcy na propozycje innego podłączenia do sieci, wypowiedzenie umowy nie może zostać uznane za praktykę monopolistyczną (odpowiedź OPEC z dnia 5 maja 1999r. na odwołanie Wnioskodawcy). Wobec zmiany stanowiska właściciela węzła ciepłego tj. Spółdzielni, co do opomiarowania i rozliczeń nastąpiła zmiana okoliczności stanowiących podstawę umowy dostawy energii cieplnej. Wnioskodawca otrzymywał energię w węźle Spółdzielni, a zatem powinien ponosić koszty przesyłu od węzła do swego budynku. Przedsiębiorstwo podnosiło, iż proponowało Wnioskodawcy zamontowanie na własny koszt węzła ciepłego w swoim domu bez ponoszenia kosztów przyłącza z innego odcinka sieci, lecz wnioskodawca z tej propozycji nie skorzystał. W tej sytuacji, nie można – w opinii Przedsiębiorstwa - przyjąć, iż doszło do narzucenia Wnioskodawcy warunków korzystnych jedynie dla dostawcy, odbiorca nie może bowiem narzucać warunków dostawy przynoszących straty dostawcy (odpowiedź OPEC z dnia 5 maja 1999r. na odwołanie Wnioskodawcy). Węzeł ciepły w Spółdzielni stanowi jej własność, a odcinek od sieci od węzła jest własnością właścicieli budynków jednorodzinnych, więc zdaniem Przedsiębiorstwa, nie może ono ponosić kosztów ubytków energii na odcinku, którego nie jest właścicielem. Przedsiębiorstwo powoływało się również na art. 353¹ k.c., zgodnie z którym strony mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) tego stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego (pismo Przedsiębiorstwa z dnia 9 sierpnia 1999r.).

Wnioskodawca w toku postępowania argumentował, iż rozliczanie według zamontowanych liczników jest niezgodne z § 16 pkt 1 ówczesnie obowiązującego zarządzenia Ministra Gospodarki Materialowej w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej, z § 330 pkt 1 w związku z § 136 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z § 16 ust. 1 ww. zarządzenia podstawą obliczania należności z tytułu dostarczania energii cieplnej są wskazania licznika, w przypadku jeżeli umowa nie stanowi inaczej. Natomiast stosowanie do § 136 ww. rozporządzenia instalacje c.o. w budynku przyłączonym do sieci scentralizowanego zaopatrzenia w ciepło powinny być wyposażone w liczniki do pomiaru ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczej budynku oraz urządzenia niezbędne do indywidualnego rozliczania kosztów ogrzewania poszczególnych mieszkań lub innych lokali. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania do sprawy Wnioskodawcy, gdyż przepisów ww. rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli przed dniem w życie rozporządzenia została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę (§ 330 pkt 1).

Zdaniem Wnioskodawcy rozliczanie według licznika zamontowanego w węźle Spółdzielni jest mniej korzystne dla odbiorców niż rozliczanie ryczałtowe, o czym świadczy przekazana przez Przedsiębiorstwo analiza sezonu grzewczego 1996/97 i powoduje przenoszenie kosztów przesyłu energii na odbiorców indywidualnych, co jest niezgodne z prawem antymonopolowym oraz z § 9 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki Materialowej, zgodnie z którym miejscem dostarczania energii cieplnej są – w odniesieniu do energii cieplnej dostarczanej odbiorcom z sieci ciepłej – pierwsze od strony węzła ciepłego odbiorcy kołnierze zasuw lub zaworów odcinających ten węzeł ciepły od urządzeń odbiorczych. Wnioskodawca udawał również, iż rozliczanie według liczników po niskich parametrach pozwala na kształtowanie wysokości zużycia energii cieplnej przez dostawcę natomiast odbiorca nie ma żadnego wpływu na zmniejszenie kosztów. Ponadto Wnioskodawca akcentuje, iż ani on ani pozostali odbiorcy indywidualni podłączeni do węzła

ciepłego Spółdzielni nie wyrazili zgody na opomiarowanie i chcieli być w dalszym ciągu rozliczani na dotychczasowych warunkach tj. rozliczeniu ryczałtowym.

Ponadto Wnioskodawca zaprzeczył jakoby nielegalnie ogrzewał powierzchnię sklepu, a także poinformował, iż opłata ryczałtowa za okres od maja 1996 do kwietnia 1997r. wyniosła 1.790,88 zł oraz stwierdził, iż nieprawdą jest, jakoby rurociąg zaprojektowany na pięć budynków pracował tylko na potrzeby jednego budynku, gdyż w kwietniu 1996r. Przedsiębiorstwo odcięło pozostałą część rurociągu. Wskazał również, że wbrew wyjaśnieniom Przedsiębiorstwa jakoby nie było rezygnacji z korzystania z opłat według wskazań licznika, wielu odbiorców w mieście zrezygnowało z usług Przedsiębiorstwa.

Wnioskodawca zarzucił również Przedsiębiorstwu, że nie licząc się z odbiorcami dokonało zmiany dotychczasowych rozliczeń i szantażem próbowało wymusić zaakceptowanie nowych warunków, próbując przerzucić koszty przesyłu energii cieplnej na odbiorców indywidualnych. Jednocześnie proponując budowę na koszt odbiorców nowych rurociągów i węzłów ciepłych, na co nie wyrażono zgody, odciął zasilanie c.o. i c.w. w budynkach nr 9, 11, 13, 15 przy ul. Prądzyńskiego. Następnie bez zgody właścicieli Przedsiębiorstwo wkroczyło na prywatny teren i odłączyło część rurociągu, spuściło wodę i pozostawiło w tym stanie narażając w ten sposób rurociąg na korozję. W opinii Wnioskodawcy, Przedsiębiorstwo stara się przenieść winę na Wnioskodawcę, nie dotrzymując zobowiązań wykonania węzła i sieci ciepłej, którego się podjął wiedząc, że będzie to niemożliwe ze względów formalno-prawnych, przedstawiając dokumentację techniczną i umowę, która nie może zostać zawarta ponieważ Wnioskodawca nie byłby w stanie spełnić żądań w niej zawartych, nie występując o wyrażenie zgody na wejście na posesję, co było warunkiem wydania pozwolenia na budowę (pismo Wnioskodawcy z dnia 14 kwietnia 1998r.).

Wnioskodawca powoływał się również na art. 4 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), zgodnie z którym przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązane jest do utrzymania zdolności urządzeń, instalacji i sieci do realizacji dostaw energii w sposób ciągły i niezawodny, do zapewnienia wszystkim podmiotom świadczenia usług zgodnie z zawartą umową, przy czym świadczenie usług nie może powodować niekorzystnej zmiany cen (pismo Wnioskodawcy z dnia 5 czerwca 1998r.).

Wnioskodawca podkreślił, iż upatruje stosowania przez OPEC praktyk monopolistycznych polegających na zmuszaniu odbiorcy energii cieplnej do pokrywania strat przesyłu energii cieplnej w przypadku zamontowania licznika w odległości 100m od budynku.

Na wezwanie Prezesa Urzędu do przedstawienia przez strony swojego stanowiska po wydaniu przez Sąd Antymonopolowy wyroku w dniu 11 grudnia 2000r., Wnioskodawca stwierdził, iż stan sprawy nie uległ zmianie. OPEC również podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, a jednocześnie wyjaśnił, iż obecnie węzeł ciepły w budynku SM ESKULAP nie jest grupowym węzłem ciepłym i dostarcza ciepło tylko dla SM ESKULAP. Odcinki sieci ciepłej stanowiące przyłącza nie są od rozwiązania umowy z Wnioskodawcą użytkowane i według obecnych wymogów nie nadają się do eksploatacji, a poza tym są w znacznym stopniu skorodowane. OPEC stwierdził, iż nie widzi przeszkód do złożenia przez Wnioskodawcę nowego wniosku o przyłączenie do sieci ciepłej po spełnieniu warunków wynikających z ogólnie obowiązujących przepisów Prawa energetycznego i przepisów wykonawczych. Dostawa ciepła - jak podnosi OPEC - nie jest możliwa zarówno ze względów technicznych, jak też i prawnych gdyż wymagałoby to wymiany węzła oraz zgody SM ESKULAP, a takiej zgody, jak już wyjaśniano w trakcie postępowania, nie było i nie będzie.

Po zakończeniu przez Prezesa Urzędu postępowania dowodowego w sprawie oraz wskazaniu terminu na zapoznanie się z materiałem zebrany w aktach sprawy strony nie skorzystały z przysługującego im prawa i nie zapoznały się z zebrany materiał dowodowy.

Wnioskodawca natomiast wniósł o przyznanie zwrotu kosztów postępowania o łącznej wysokości 998,60 zł. wraz z ustawowymi odsetkami, przedstawiając w uzasadnieniu ich spis.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Artykuł 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż określa ona warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Stosowanie do art. 1 ust. 2 ustawy, ustawa reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, a także antykonkurencyjnym koncentracjom przedsiębiorców i ich związków, jeżeli te praktyki i koncentracje wywołują lub mają wywoływać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Tak określony cel ustawy pozwala przyjąć, że ma ona charakter publicznoprawny i służy ochronie interesu publicznoprawnego. Znajduje zatem zastosowanie wówczas, gdy zagrożony lub naruszony został interes publiczny polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Rynek taki funkcjonować może prawidłowo wówczas gdy zapewniona jest możliwość konkurencji. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni zatem konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji w tym rozumieniu należy uznać zaś jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku, względnie wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy (konsumenta), lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki. Ingerencja organów działających na podstawie ustawy antymonopolowej uzasadniona jest tylko wówczas, gdy służy ochronie tak pojętej konkurencji. Taki pogląd znajduje potwierdzenie w obecnym orzecznictwie antymonopolowym zarówno Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (*vide*: wyrok z dnia 23 października 2002r. sygn. akt XVII Ama 133/01, wyrok z dnia 25 listopada 2002r. sygn. akt XVII Ama 106/01, wyrok z dnia 11 grudnia 2002r. sygn. akt Ama XVII 2/02, wyrok z dnia 10 lutego 2003r. sygn. akt 38/02), jak i Sądu Najwyższego (*vide*: wyrok z dnia 29 maja 2001r. sygn. akt I CKN 1217/98, opubl. OSNC2002/1/13)

Z uwagi na publicznoprawny charakter ww. ustawy, jej celem nie jest zatem ochrona praw podmiotowych uczestników rynku, a więc ochrona indywidualnego przedsiębiorcy. Taka ochrona stanowi przedmiot działania sądów powszechnych.

W niniejszej sprawie pomiędzy OPEC a Wnioskodawcą istnieje spór dotyczący sposobu i miejsca rozliczeń świadczonej usług dostawy energii cieplnej tj. miejsca pomiaru dostarczonej energii. Zakres sporu trafnie sprecyzował Sąd Antymonopolowy w wyroku uchylającym decyzję Prezesa Urzędu stwierdzając, iż kwestią problematyczną jest, czy rozliczanie z Wnioskodawcą będzie dokonywane za pomocą wskazań licznika umieszczonego w węźle cieplnym, czy też rozliczane będzie odrębne zużycie energii w lokalu Wnioskodawcy (według umieszczonego tam licznika) i w sieci stanowiącej własność lub współwłasność innego podmiotu (odrębne wspólne rozliczanie strat powstających we wspólnej instalacji).

Spór ten trwający pomiędzy Wnioskodawcą a OPEC tzn. dwoma podmiotami: dostawcą a indywidualnym przedsiębiorcą ma charakter indywidualny, co sprawia, że sprawa rozpatrywana w niniejszym postępowaniu nie ma charakteru antymonopolowego.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że spór ten ma szerszy charakter tzn. że OPEC zachowuje się w ten sposób w stosunku do innych podmiotów, a zatem że działania te mają charakter powszechny, co uzasadniałoby twierdzenie o naruszeniu interesu publicznego. Przywoływany w postępowaniu fakt, iż do węzła cieplnego znajdującego się w SM ESKULAP dołączonych było jeszcze czterech odbiorców - indywidualnych konsumentów, którym OPEC zaprzestał dostarczania energii w związku z odrzuceniem propozycji zmiany rozliczeń za dostarczaną energię ciepłą, nie ma wpływu na uznanie, że sprawa nie ma charakteru antymonopolowego. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż pozostali odbiorcy nie wyrazili zgody na wprowadzenie systemu rozliczeń opartego na wskazaniach liczników w miejsce rozliczeń ryczałtowych, co odbiega od przedstawionego wyżej przedmiotu sporu Wnioskodawcy z OPEC. Nawet gdyby jednak przyjąć, iż konflikt zakończony odrzuceniem przez czterech indywidualnych odbiorców propozycji zmiany rozliczeń za dostarczaną energię ciepłą był tożsamy, to pięciu odbiorców stanowi ściśle określoną grupę; działania OPEC mogą zatem co najwyżej naruszać interes grupowy, a nie publiczny.

Należy także zwrócić uwagę na zmianę - jak wynika z wyjaśnień przekazanych przez OPEC - stanu faktyczny istniejącego sporu. Dostawa ciepła dla Wnioskodawcy odbywała się za pośrednictwem węzła cieplnego, znajdującego się w budynku SM ESKULAP. Obecnie węzeł ten - jak wynika z wyjaśnień OPEC - nie jest grupowym węzłem cieplnym i dostarcza ciepło tylko dla SM ESKULAP, a odcinki sieci cieplnej stanowiące przyłącza nie są użytkowane i według obecnych wymogów nie nadają się do eksploatacji. Należy więc w tym kontekście zwrócić uwagę na wskazania Sądu Antymonopolowego, iż w razie braku porozumienia pomiędzy OPEC i Wnioskodawcą możliwe jest rozważenie zasilania budynku z nowoutworzonej linii zasilającej, o ile istnieją warunki techniczne.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.) przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła są obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie, umowy sprzedaży paliw albo energii lub umowy przesyłowej z odbiorcami albo podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Zgodnie obowiązującymi przepisami ustawy Prawo energetyczne organem powołanym m.in. do rozstrzygania sporów indywidualnych odbiorców energii elektrycznej z zakładami energetycznymi, dotyczących przyłączenia podmiotów do sieci energetycznej jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, Prezes URE jest organem właściwym do rozstrzygania na wniosek strony sporów polegających na: 1) ustalaniu warunków świadczenia usług polegających na przesyłaniu paliw i energii wydobywanych lub wytwarzanych w kraju, 2) odmowie przyłączenia do sieci, 3) odmowie zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła, 4) nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może wkraczać w zakres kognicji Prezesa URE rozstrzygając w sprawie indywidualnej.

Brak naruszenia interesu publicznego jest negatywną przesłanką do zastosowania ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie również stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję określonej w art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy.

Stosownie do art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach postępowania, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ww. ustawy w postępowaniu wszczętym na wniosek strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić drugiej stronie, na jej żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym także koszty opinii biegłych i instytucji naukowych.

W dniu 14 października 2002r. Pan Włodzimierz Krasnodębski - stosownie do art. 76 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - złożył spis poniesionych kosztów, przedstawiając wyliczenie na ogólną kwotę 998, 60 zł oraz wniósł o przyznanie mu zwrotu wskazanych kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi.

Postępowanie antymonopolowe zakończono wydaniem niniejszej decyzji administracyjnej nie stwierdzającej stosowania przez OPEC praktyk ograniczających konkurencję, określonych w art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając zatem na względzie wynik przeprowadzonego postępowania, które nie potwierdziło zasadność podniesionych przez Pana Włodzimierza Krasnodębskiego zarzutów, a zatem mając na względzie fakt, iż stroną przegrywającą sprawę jest Pan Włodzimierz Krasnodębski, Prezes Urzędu postanowił odmówić zwrotu kosztów postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem niniejszej Delegatury.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Otrzymują:

Pan
Włodzimierz Krasnodębski
ul. Prądyńskiego 7
07-400 Ostrołęka

Ostrołęckie Przedsiębiorstwo
Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.
ul. Celna 13
07-412 Ostrołęka